

عنوان مقاله:

شعر و ادبیات در روانکاوی و روان درمانی

محل انتشار:

همایش ملی پژوهشهای نوین در روانشناسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مهین خطیب نیا - عضو هیات علمی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نایین

خلاصه مقاله:

شعر با توجه به جایگاهی که در نظام اجتماعی و فرهنگی انسان دارد، در ابعاد متفاوتی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است؛ لذا با توجه به جایگاه خاص شعر و ادبیات در جامعه انسانی، رابطه شعر با روانشناسی و روانکاوی با هدف بهبود اختلالات روحی و روانی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ از سوی دیگر ناخودآگاه فردی و جمعی انسان دربرگیرنده تمامی فرایندهای حیات آدمی است؛ لذا شناخت آن در روانکاوی نقش بسیار مهمی را دارا میباشد. استفاده از شعر در درمان انفرادی و همگانی در کنار شناخت ناخودآگاه آدمی، میتواند بسیاری از ناراحتیهای روحی و روانی انسان را رفع نماید درمان با شعر نوعی مداوای غیر رادیکال از دیدگاه تاریخ است. شیوه تحقیق در این پژوهش نظری و کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

شعر، ادبیات، ، روانکاوی ، روان درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/869571>

